

LICOWANIE (5) *sb n*

o oraz a jasne, e pochylone.

sg N licowanié (3); -é (2), -(e) (1). \diamond I licowaním (1). \diamond L licowaniu (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w.

praw. Wszczynanie postępowania sądowego przeciw sprawcy złapanemu na gorącym uczynku, np. zajęcie rzeczy skradzionej celem przedłożenia sądowi w charakterze dowodu, zatrzymanie kogoś na gorącym uczynku; *citatio realis a. videntia Cn* (5) : tedy dáie Rok Woźny onému v którego ieft licowanié vczyniono [ponit terminum JanStat 548] SarnStat 675; *De notationibus*: o licowaniu w oborze, y o licownym roku SarnStat 1278, 494, 513.

W przeni [czego] (1) : ktora [prawda] bárzo rádá ludzi w oczy kole: á zwłafzczá gdy przydzie z potężnym tłumieniem/ á práwie iákoby z licowaním błędow CzechEp 9.

Cf LICOWAĆ